

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok IV.

WARSZAWA, DNIA 31 MARCA 1927 R.

Nr. 6.

TREŚĆ:

	str.		str.
Ruch służbowy	53	Natychmiastowe wykonywanie poleceń wypłat, otrzymywa-	
Unieważnione akcje Banku Polskiego	53	nych z Wydziału Walutowego Oddziału Głównego . .	55
Prośby o przedłużenie urlopu, wnoszone przez pracowników,		Oszczędne sortowanie biletów bankowych 20- i 10-złotowych . .	55
ubezpieczonych w Kasach Chorych	53	Wycofanie z obiegu węgierskich biletów państwowych . .	55
Liberalne postępowanie przy zaliczaniu 50-groszowej opłaty		Uzupełnienie spisu telefonów Banku Polskiego	56
za rozmyślnie zniszczone bilety bankowe	54	Wpływ wojny celnej z Niemcami na bilans handlowy Polski . .	56
Skup banknotów zagranicznych, których kurs nie jest po-		Wydów z Polski	59
dawany w depe szach Wydziału Zagranicznego	54	Przywóz do Polski	59
Wypłata odszkodowań i spadków z polecenia polskich kon-		Urzędowa stopa dyskontowa w poszczególnych państwach . .	60
sulatów w Ameryce	54		
Prawidłowe wykazywanie w pozostałościach stanu weksli			
rolników z terminami ponad 3 miesiące	55		

Ruch służbowy.

Zmarli.

Jakób Michnik, Dyrektor Oddziału w Wejherowie.

Unieważnione akcje Banku Polskiego.

(Dział I Spisu Okólników).

Numer kolejny	Imię i nazwisko pierwszego akcjonariusza	Odcinków		Numery akcji
		sztuk	po akcji	
105.	Bolesław Suroż	1	2	477841/2
106.	Józef Machlejd	1	2	391525/6
107.	Jerzy Machlejd	1	2	391523/4
108.	Artur Machlejd	2	5	515101/10
109.	Wanda Machlejdowa	2	5	515111/20
110.	Józef Szczepański	1	1	23485

Prośby o przedłużenie urlopu, wnoszone przez pracowników, ubezpieczonych w Kasach Chorych.

(Dział II Spisu Okólników).

Często zdarza się, że pracownicy Banku Polskiego, ubezpieczeni w Kasach Chorych, w wypadkach starania się o urlop kuracyjny lub o przedłużenie urlopu wypoczynkowego z powodu choroby, popierają podania swe świadectwami, wystawionymi przez lekarzy prywatnych albo bankowych, z zupełnym pominięciem lekarza Kasy Chorych, skutkiem czego ta odmawia zasiłku pieniężnego, jaki należy się za czas choroby, zgodnie z ustawą z 19 maja 1920 r. Ponieważ dzieje się to jednocześnie ze szkodą dla Banku, zwraca się uwagę, iż odtąd podania pracowników, niepoparte świadectwami Kasy Chorych, wydanymi na podstawie orzeczenia lekarzy tej Kasy, pozostawiane będą bez uwzględnienia.

Przypomina się zarazem, że ubezpieczeni w Kasach Chorych pracownicy powinni kierować wszelkie rachunki za pomoc lekarską dla siebie i swych rodzin, jako niepodlegające zwrotowi ze strony Banku, do odnośnych Kas Chorych.

Liberalne postępowanie przy zaliczaniu 50-groszowej opłaty za rozmyślnie zniszczone bilety bankowe.

(Dział XIII Spisu Okólników).

Przy wydaniu zarządzenia w sprawie pobierania 50-groszowej opłaty za rozmyślnie zniszczone bilety bankowe kierowały się władze Banku nie zamiarem stworzenia nowego źródła dochodu, lecz intencją skłonienia publiczności do należytego obchodzenia się ze znakami pieniężnymi. Ponieważ postanowienie to spowodowało wśród społeczeństwa zbyt daleko posuniętą ostrożność w przyjmowaniu banknotów nawet ze znamionami normalnego zużycia, skutkiem czego obieg ich napotyka na pewne trudności, winny przeto Oddziały postępować możliwie liberalnie przy ocenie uszkodzonych biletów i pobierać ustaloną opłatę tylko w wyjątkowych wypadkach, kiedy istnieje absolutna pewność, że zachodzi złośliwe, rozmyślne uszkodzenie.

Skup banknotów zagranicznych, których kurs nie jest podawany w depeszach Wydziału Zagranicznego.

(Dział XII Spisu Okólników).

Od czasu do czasu zgłaszają się w Oddziałach klienci, przedstawiając do skupu banknoty zagraniczne, których kurs nie jest podany w depeszy, np. jugosłowiańskie, węgierskie, rumuńskie, fińskie, bułgarskie i łotewskie. Banknoty takie mogą być przyjmowane przez Oddziały do komisowej sprzedaży za pośrednictwem Oddziału Głównego w Warszawie; natomiast bezpośredni ich skup przez Oddział może nastąpić wówczas, gdy:

- 1) przedstawione banknoty są Oddziałowi znane lub autentyczność ich może być stwierdzona na podstawie danych, publikowanych w wydawnictwie „Erkennungszeichen”;
- 2) kurs danych banknotów znajduje się w Agencji Wschodniej (dział: kursy arbitrażowe), notowany nie dawniej, niż 4 dni przed dokonaniem transakcji, przyczem zastosować należy najniższy kurs, zmniejszony o 2% (dwa procent);
- 3) skup jednego rodzaju banknotów od jednej osoby nie przekracza 5.000 złotych.

Wypłata odszkodowań i spadków z polecenia polskich konsulatów w Ameryce.

(Dział XII Spisu Okólników).

Polskie konsulatory w Ameryce przekazują za pośrednictwem korespondentów Banku Polskiego na rzecz osób, przebywających w kraju, sumy pieniężne, pochodzące z odszkodowań i spadków po emigrantach. Jednocześnie z skutecznieniem przekazu zawiadamiają konsulatory Ministerstwo Spraw Zagranicznych, które kieruje takie sprawy do właściwych sądów, celem ustalenia osób, uprawnionych do odbioru pieniędzy. Sąd — po przeprowadzeniu dochodzenia — zwraca się z żądaniem wypłaty do Oddziału Głównego — Wydział Walutowy, który poleca następnie odnośnym Oddziałom jej załatwienie.

Oddziały dokonywują tego rodzaju wypłat zasadniczo w złotych, według kursu kupna w dniu wypłaty, po potrąceniu $\frac{1}{4}\%$ prowizji (minimum zł 1.50), księgowanej na rachunku „Prowizja” z zaznaczeniem: „Od różnych operacji walutowych”; same kwoty natomiast księgują na rachunku sum przechodnich względem wymienionego Wydziału, przyczem w zawiadomieniu podają mu kwotę wypłaconą oraz kurs obliczenia.

Wyjaśnia się przytem, że — o ile sąd żąda wypłaty banknotami dolarowymi — winien Oddział zastosować się do tego, przeprowadzając wypłatę taką jako sprzedaż walut po kursie sprzedaży, z jednoczesnem zaksięgowaniem równowartości również na rachunku sum przechodnich w rozchodzie względem wymienionego Wydziału.

W załączniku na skupione i sprzedane waluty zagraniczne (form. Nr. 156) należy pozycję, wynikającą z takiej operacji, wpisać oddzielnie i w uwadze podać powód skutecznionej sprzedaży.

Prawidłowe wykazywanie w pozostałościach stanu weksli rolników z terminami ponad 3 miesiące.

(Dział IV Spisu Okólników).

W myśl Okólnika Nr. 49 z 10 września, oraz Nr. 74 z 15 grudnia 1926 r. podają Oddziały w dniach dekadowych i na ultimo w pozostałościach stan weksli rolników z terminem ponad 3 miesiące w tym celu, ażeby Centralna Księgowość miała możność śledzenia, czy kwota tego rodzaju weksli nie przekroczyła statutowej normy, t. j. 20% sumy portfelu wekslowego Banku (art. 58 Statutu). Ponieważ weksle takie—w miarę zbliżania się ich terminu płatności—osiągają bieg 3-miesięczny i stają się skutkiem tego automatycznie częścią składową portfelu, dla którego nie ma zastosowania postanowienie, zawarte w ustępie trzecim wymienionego artykułu Statutu Banku, należy przeto wykazywać co dekadę ilość sztuk i sumę tylko weksli, płatnych później niż za 3 miesiące, licząc od danego dnia dekadowego. Np. 30 kwietnia winien być podany w pozostałościach na podstawie terminarzy stan weksli rolników, płatnych dopiero począwszy od 1 sierpnia i w dniach późniejszych.

Natychmiastowe wykonywanie poleceń wypłat, otrzymywanych z Wydziału Walutowego Oddziału Głównego.

(Dział X i XII Spisu Okólników).

Firmy zagraniczne kredytują często rachunek Banku Polskiego u jego korespondentów kwotami, przypadającymi do wypłaty odbiorcom krajowym. Po otrzymaniu zawiadomienia z odnośnego banku zagranicznego, wydaje Wydział Walutowy Oddziału Głównego właściwemu Oddziałowi dyspozycje, wskazując szczegółowo w liście awizacyjnym sposób załatwienia. Ażeby zapobiec przeoczeniom i ewentualnemu złożeniu do akt takich listów, należy potwierdzić ich odbiór i—oprócz odnotowania w sztracy—przechowywać je w oddzielnej teczce tak długo, dopóki nie zostaną załatwione, jednak dopilnować jaknajrychlejszego wykonania zlecenia.

W ten sam sposób winien Oddział postąpić w razie nadesłania awizu przez korespondenta Banku, jeszcze przed otrzymaniem listu z rzeczonoego Wydziału, któremu należy niezwłocznie podać sposób załatwienia i przeprowadzonego księgowania.

Gdyby zwłoka w wykonaniu zlecenia nastąpiła z winy Oddziału, a odbiorca przekazanej sumy rościł sobie pretensje do bonifikaty odsetek, obowiązani będą pokryć je odnośni pracownicy.

Oszczędne sortowanie biletów bankowych 20- i 10-złotowych.

(Dział XIII Spisu Okólników).

Listami okrężnymi Nr. 123 z 26 lipca i Nr. 149 z 17 września 1926 r. zalecone zostało Oddziałom bardzo oszczędne sortowanie biletów bankowych 50- 20- i 10-złotowych.

Wbrew powyższemu zarządzeniu nadsyłane są z niektórych Oddziałów do Skarbcza Emisyjnego bilety najzupełniej zdadne jeszcze do obiegu, a mimo to przedziurkowane.

Ponownie zatem poleca się Oddziałom sortować jaknajoszczędniej bilety 20- i 10-złotowe, których zapas jest wyczerpany, a nowa emisja tych odcinków nie prędko ukaże się w obiegu.

Wycofanie z obiegu węgierskich biletów państwowych.

(Dział XII Spisu Okólników).

Poselstwo Węgierskie w Warszawie zawiadamia, że wycofane z obiegu bilety państwowe węgierskie po 10.000, 5.000, 1.000 i 500 koron z datą 1 stycznia 1920 r. oraz po 25.000 koron z datą 15 sierpnia 1922 r. przestały być prawnym środkiem płatniczym z dniem 31 lipca 1926 r. i przyjmowane będą do wymiany w Banku Narodowym Węgierskim do dnia 31 lipca 1929 r.

Wycofane z obiegu z dniem 29 grudnia 1926 r. bilety państwowe węgierskie po 100.000 i 50.000 koron z datą 1 maja 1923 r., po 25.000, 10.000, 5.000, 1.000, 500 i 100 koron z datą 1 lipca 1923 r. oraz po koron 100, 50, 20, 10, 2 i 1 z datą 1 stycznia 1920 r. winny być przyjmowane jako środek płatniczy do dnia 30 czerwca 1927 r. Po tym terminie Bank Narodowy Węgierski przyjmować będzie powyższe odcinki do wymiany do dnia 30 czerwca 1930 r.

Niezależnie od powyższego podobne zawiadomienie podane będzie również w „Erkennungszeichen echter und gefälschter Noten”.

Uzupełnienie spisu telefonów Banku Polskiego.

W spisie telefonów Banku Polskiego należy zanotować następujące zmiany:
na str. 27 Drohobycz.

Aparat Nr. 8 — czynny w godzinach urzędowych —
może być łączony o każdej porze dnia i nocy z Warszawą
i Oddziałami.

Wpływ wojny celnej z Niemcami na bilans handlowy Polski.

Eksport z Polski do Niemiec jest utrudniony ze względu na następujące zarządzenia rządu Rzeszy Niemieckiej:

1) Obowiązujące od dnia 15 czerwca 1925 r. zarządzenie uniemożliwiło eksport z Polski do Niemiec węgla, brykietów i koksu, w tym dniu bowiem upłynął termin, przewidziany przez konwencję genewską z dnia 15 maja 1922 r. w sprawie Górnego Śląska, do którego Niemcy były obowiązane nie stawiać przeszkód importowi towarów z polskiej części Górnego Śląska. Import węgla do Niemiec był w tym czasie zakazany stosownie do istniejących przepisów, lecz praktycznie Niemcy zwalniały od tego zakazu znaczne ilości węgla zagranicznego. W pierwszym półroczu 1925 r. sprowadzono do Niemiec węgla kamiennego 4.750 tysięcy tonn, z czego tylko 2.900 tysięcy tonn z Polski, a 1.850 tysięcy tonn z innych krajów. Zarządzenie władz niemieckich co do niewpuszczania węgla polskiego było więc aktem, skierowanym wyłącznie przeciwko Polsce.

2) Rozporządzenie z dnia 1 lipca 1925 r., obowiązujące od dnia 6 lipca 1925 r., wprowadziło zakaz importu drzewa obrobionego, żelaza i wyrobów żelaznych oraz wyrobów z cynku pochodzenia polskiego, oraz analogiczne rozporządzenie z dnia 8 lipca 1925 r., obowiązujące od dnia 13 lipca 1925 r., wprowadziło zakaz importu przetworów ropy naftowej pochodzenia polskiego.

3) Rozporządzenie z dnia 2 lipca 1925 r., obowiązujące od dnia 6 lipca 1925 r., wprowadziło cło prohibicyjne na następujące artykuły, importowane z Polski: żyto, jęczmień, groch, fasolę, ziemniaki, przetwory ziemniaczane, mięso, słoninę, jaja, mąkę, wapno, przetwory ropy naftowej, drzewo obrobione, wyroby bednarskie, żelazo i wyroby żelazne oraz wyroby z cynku. Rozporządzenie to zostało uzupełnione rozporządzeniem z dnia 31 sierpnia 1925 r., które wprowadziło cło prohibicyjne na pszenicę, importowaną z Polski. W przeciwieństwie do zakazu importu towarów, który dotyczy towarów pochodzenia polskiego bez względu na to, czy te towary są importowane bezpośrednio z Polski, czy też drogą pośrednią przez inne kraje, cła prohibicyjne dotyczą towarów polskich tylko wtedy, gdy one są wywożone do Niemiec bezpośrednio z Polski. Jeżeli więc te towary są wywożone przez Gdańsk, którego Niemcy nie chcą traktować jako należącego do polskiego obszaru celnego, lub na przykład przez Czechosłowację, cła opłacać nie potrzeba.

Wartość eksportu z Polski do Niemiec wyżej wymienionych artykułów wynosiła w pierwszej połowie 1925 r. około 190,9 milionów złotych, czyli 57,5% całkowitego eksportu z Polski do Niemiec, który w tym czasie wyniósł 332,2 milionów złotych. W szczegółach wartość eksportu towarów polskich do Niemiec, objętych zakazami importu lub cłami prohibicyjnymi w Niemczech, przedstawiała się w pierwszej połowie 1925 r. w sposób następujący w milionach złotych:

Zboże i mąka	3,5	Wapno	0,3
Ziemniaki i przetwory ziemniaczane . .	2,9	Drzewo obrobione	40,6
Mięso	29,7	Wyroby bednarskie	0,5
Jaja	20,5	Węgiel	41,6
Artykuły spożywcze razem	56,6	Przetwory ropy naftowej	12,4
		Żelazo i wyroby żelazne	22,5
		Wyroby z cynku	16,4
		Surowce i wyroby przemysłowe razem	134,3

W takich warunkach eksport z Polski do Niemiec musiał ulec poważnemu skurczeniu. Jeśli odrzucić towary, obłożone cłem prohibicyjnym, lub których import z Polski jest zakazany, to eksport z Polski do Niemiec w pierwszej połowie 1925 r. wynosił przeciętnie kwartalnie 70,7 milionów złotych. Okazuje się jednakże, iż w czasie trwania wojny celnej eksport z Polski do Niemiec według statystyki polskiej osiągnął cyfry znacznie większe pomimo silnego spadku cen, jaki się zaznaczył w tym czasie. Fakt ten należy przypisać następującym okolicznościom: 1) temu, że drogą przez Gdańsk szło do Niemiec bardzo dużo zboża, mąki i jaj, ponieważ cło prohibicyjne od tych artykułów dotyczyło tylko towarów, przywiezionych z Polski do Niemiec, nie zaś towarów pochodzenia polskiego, 2) temu, że eksport drzewa obrobionego został w znacznej mierze zastąpiony eksportem drzewa nieobrobionego, a eksport wyrobów z cynku eksportem cynku surowego.

Ogólna suma eksportu z Polski do Niemiec uległa po wybuchu wojny celnej zmniejszeniu, które jednakże zostało zrównoważone wzmożonym eksportem do innych krajów, co szczególnie silnie dało się odczuć przy wywozie węgla, nafty, metali i drzewa. Co się tyczy wywozu węgla, to dzięki obniżeniu taryfy przewozowej oraz dzięki polityce rządowej i energii przemysłowców węglowych — pomimo utraty niemieckiego rynku zbytu — wywóz węgla obecnie znacznie przewyższa normy wywozu z okresu przed wybuchem wojny celnej. W pierwszej połowie 1925 r. wywóz węgla z Polski osiągał zaledwie 776 tysięcy tonn miesięcznie, z czego 451 tysięcy tonn szło do Niemiec, a tylko 325 tysięcy tonn do innych krajów. W roku bieżącym, a więc już po zakończeniu strajku węglowego w Anglii, eksport węgla z Polski osiągnął cyfry 1.165 tysięcy tonn w styczniu oraz 881 tysięcy tonn w lutym. Eksport przetworów ropy naftowej w pierwszej połowie 1925 r. wyniósł 34,4 miliony złotych, w tem do Niemiec 12,4, a do innych krajów 22 miliony złotych. W drugiej połowie 1925 r. zwiększył się do 33,9, w pierwszej połowie 1926 r. do 33,1, w drugiej połowie 1926 r. do 47,6 milionów złotych w złocie, jest więc obecnie znacznie intensywniejszy niż przed wojną celną z Niemcami. Wzrost wywozu drzewa oraz metali jest widoczny z załączonej tablicy.

Jedynymi artykułami, które przed wojną celną posiadały większe znaczenie dla eksportu do Niemiec, i których wywozu nie zdołano zastąpić wzrostem eksportu do innych krajów, są mięso wieprzowe i wyroby żelazne. Co się tyczy mięsa wieprzowego, to ucierpiały gospodarstwa hodowlane w Wielkopolsce i na Pomorzu, jakkolwiek częściowo eksport mięsa odbywa się obecnie do Niemiec via Gdańsk. W tych wypadkach, gdy to się nie kalkulowało, hodowcy zmuszeni byli przejść do produkcji rolniczej. Zakaz importu do Niemiec wyrobów żelaznych dotknął głównie Górny Śląsk. Znaczenie tego zakazu jest dzisiaj o tyle mniejsze dla hutnictwa i przemysłu metalowego na Górnym Śląsku, że w związku z poprawą konjunktury rozszerzył się w Polsce rynek wewnętrzny na tego rodzaju artykuły.

Z powyższego przeglądu wynika, że otwarcie granicy niemieckiej dla eksportu polskich towarów stosunkowo w nieznacznym stopniu może zwiększyć eksport Polski. Dalsze zwiększenie eksportu drzewa i nafty nie jest już dla Polski możliwe. Wywóz drzewa w roku 1926 przekroczył już dopuszczalne granice, a cała nadwyżka produktów naftowych po zaspokojeniu wewnętrznych potrzeb została wywieziona zagranicę. Korzyści otwarcia granicy niemieckiej dla Polski redukują się dziś do następujących czynników, posiadających poważniejsze znaczenie: 1) do zwiększenia eksportu mięsa, 2) do uruchomienia pewnej liczby tartaków w Wielkopolsce i na Pomorzu, 3) do zwiększenia eksportu węgla i wyrobów żelaznych z Górnego Śląska. Inne korzyści są już stosunkowo nieznaczne. Jest przytem rzeczą bardzo charakterystyczną, że do tego, aby bilans handlowy Polski odniósł jakąkolwiek korzyść z zakończenia wojny celnej, konieczny jest taki traktat handlowy z Niemcami, któryby umożliwiał eksport z Polski do Niemiec nie surowców, lecz produktów przemysłowych.

Zakazy importu artykułów niemieckich do Polski, wydane przez rząd Polski dla zrównoważenia ujemnego wpływu na bilans handlowy Polski zarządzeń niemieckich, objęte rozporządzeniami z dnia 17 czerwca oraz 11 lipca 1925 r., dotyczą zaledwie 34,2% całego importu niemieckiego do Polski. Import z Niemiec do Polski w pierwszej połowie 1925 r. przedstawiał się w sposób następujący w milionach złotych:

Wyszczególnienie	Ogółem	Artykuły objęte zakazami importu			Artykuły nieobjęte zakazami importu
		z 17. VI.	z 11. VII.	razem	
Ogółem . . .	356,8	81,7	40,3	122,0	234,8
Artykuły spożywcze i zwierzęta . . .	89,2	11,2	14,8	26,0	63,2
Surowce i wyroby przemysłowe . . .	267,6	70,5	25,5	96,0	171,6
Skóry, futra, produkty zwierzęce . .	22,2	18,6	—	18,6	3,6
Chemikalja	26,4	0,2	1,7	1,9	24,5
Metale i wyroby metalowe	36,2	11,6	3,1	14,7	21,5
Maszyny, aparaty i t. p.	67,0	6,1	13,1	19,2	47,8
Materiały włókniste i odzież.	64,0	27,5	—	27,5	36,5
Inne surowce i wyroby	51,8	6,5	7,6	14,1	37,7

Zakazy importu towarów niemieckich do Polski dotyczą niemal wyłącznie wyrobów gotowych, a więc stwarzają trudności dla przemysłu niemieckiego. Szczególnie duże straty poniósł przemysł niemieckiego Śląska, z wyjątkiem przemysłu węglowego, który wskutek wojny celnej zdołał się na Górnym Śląsku niemieckim rozwinąć. W rzadkich tylko wypadkach, jak stwierdza ostatnio prasa niemiecka, przemysł niemiecki zdołał zastąpić utratę rynku polskiego zdobyciem innych rynków. Zdarzają się natomiast wypadki obchodzenia zakazu importu do Polski przy pomocy firm austriackich i czeskosłowackich, które towary niemieckie wywoziły do Polski, jako towary pochodzenia austriackiego, względnie czeskosłowackiego.

Strata Niemiec na eksporcie do Polski reprezentuje wartość pracy około 100 tysięcy robotników¹⁾. Na tem tle staje się zrozumiałe obiegające obecnie powszechnie prasę niemiecką nawoływanie do ukończenia wojny celnej z Polską. Niemcy przekonali się już dostatecznie silnie, że straty Polski na wojnie celnej są stosunkowo bardzo małe w porównaniu ze stratami, jakie ponoszą Niemcy. Organizm gospodarczy Polski łatwiej zdołał się przystosować do zmienionych przez wojnę celną warunków, niż skomplikowana struktura niemieckiego gospodarstwa przemysłowego. Wojna celna Polski z Niemcami jest jeszcze jednym więcej dowodem tego, że w podobnych zatargach zawsze gorzej wychodzi ta strona, która zmuszona jest do eksportu kosztownych wyrobów przemysłowych. Import towarów niemieckich z łatwością został przez Polskę zastąpiony zwłaszcza przywozem towarów austriackich, czeskosłowackich i angielskich, a w znacznym stopniu wzmoczoną produkcją krajową. Z drugiej strony trudności w eksporcie zagranicę polskiego surowca zostały po pewnym czasie przezwyciężone.

Zniesienie wzajemnych zakazów importu oraz prohibicyjnych ceł niemieckich i zakończenie wojny celnej z wszelką pewnością nie odbije się korzystnie na bilansie handlowym Polski, może natomiast mieć dla tego bilansu pewne ujemne skutki, o ile traktat handlowy nie zapewni Polsce możliwości eksportu do Niemiec całego szeregu wyrobów przemysłowych. Jeżeli przed wojną celną w stanie beztraktatowym Niemcy mogli z powodzeniem konkurować na rynku polskim z wyrobami przemysłu polskiego, to po zawarciu traktatu ich stanowisko będzie wzmocnione automatycznie przez stosowanie przy imporcie towarów niemieckich ulgowych stawek celnych, przyznanych Francji i Czechosłowacji.

Obroty handlowe Polski z Niemcami przedstawiają się w sposób następujący w milionach złotych w złocie:

Rok i kwartał	Przywóz	Wywóz	Saldo
1925 I — II ²⁾ . . .	178,4	166,1	— 12,3
„ III	97,1	98,8	+ 1,7
„ IV	40,2	92,4	+ 52,2
1926 I	34,9	69,3	+ 34,4
„ II	39,4	78,2	+ 38,8
„ III	59,3	89,5	+ 30,2
„ IV	77,6	93,5	+ 15,9

¹⁾ Prasa niemiecka podaje cyfrę 120 — 140 tysięcy robotników niewątpliwie zbyt wysoko (Frankfurter Zeitung z dnia 4 listopada 1926 r.).

²⁾ Przeciętnie kwartalnie.

Wywóz z Polski.

W milionach złotych w złocie.

ROK i KWARTAŁ		Ogółem	Artykuły spożywcze i zwierzęta	Surowce i wyroby przemysłowe							
				Razem	Skóry, futra, produkty zwierzęce	Chemi- kalja	Drzewo	Węgiel, nafta	Metale, maszyny	Materiały włókniste i odzież	Inne surowce i wyroby
O g ó ł e m											
1925	I—II . .	315,1	88,8	226,3	8,1	5,7	61,1	59,4	44,5	33,5	14,0
	III . .	284,1	83,8	200,3	4,7	4,4	62,7	43,4	29,7	42,5	12,9
	IV . .	343,4	153,4	190,0	4,7	6,2	43,3	51,0	33,0	38,4	13,4
1926	I . .	288,2	113,2	174,9	7,0	5,9	45,6	47,3	34,2	23,9	11,0
	II . .	286,0	112,8	173,2	5,6	5,1	51,9	54,8	32,6	16,8	6,4
	III . .	364,4	97,9	266,5	3,4	6,9	55,2	129,7	38,5	23,1	9,7
	IV . .	368,3	124,2	244,1	4,0	5,8	54,2	104,4	43,1	18,0	14,6
d o N i e m i e c											
1925	I—II . .	166,1	43,0	123,1	5,0	3,6	35,2	27,1	34,1	10,5	7,6
	III . .	98,8	36,9	61,9	2,1	2,3	32,0	1,5	13,5	4,6	5,9
	IV . .	92,4	39,3	53,1	2,0	3,0	24,2	0,7	14,1	4,6	4,5
1926	I . .	69,3	26,3	43,0	2,3	2,4	19,7	0,7	11,2	3,3	3,4
	II . .	78,2	37,9	40,3	1,4	2,4	19,0	1,0	10,3	2,9	3,3
	III . .	89,5	43,1	46,4	1,5	2,9	22,7	1,4	12,3	1,6	4,0
	IV . .	93,5	45,4	48,1	1,7	2,2	20,7	1,9	14,2	1,3	6,1
d o i n n y c h k r a j ó w											
1925	I—II . .	149,0	45,8	103,2	3,1	2,1	25,9	32,3	10,4	23,0	6,4
	III . .	185,3	46,9	138,4	2,6	2,1	30,7	41,9	16,2	37,9	7,0
	IV . .	251,0	114,1	136,9	2,7	3,2	19,1	50,3	18,9	33,8	8,9
1926	I . .	218,9	87,0	131,9	4,7	3,5	25,9	46,6	23,0	20,6	7,6
	II . .	207,8	74,9	132,9	4,2	2,7	32,9	53,8	22,3	13,9	3,1
	III . .	274,9	54,8	220,1	1,9	4,0	32,5	128,3	26,2	21,5	5,7
	IV . .	274,8	78,8	196,0	2,3	3,6	33,5	102,5	28,9	16,7	8,5

Przywóz do Polski.

W milionach złotych w złocie.

ROK i KWARTAŁ		Ogółem	Artykuły spożywcze i zwierzęta	Surowce i wyroby przemysłowe						
				Razem	Skóry, futra, produkty zwierzęce	Chemikalja	Metale i wyroby metalowe	Maszyny, aparaty, instru- menty	Materiały włókniste i odzież	Inne surowce i wyroby
O g ó ł e m										
1925	I — II . .	524,1	153,4	370,7	33,9	31,3	28,7	62,6	169,1	45,1
"	III . .	358,5	114,4	244,1	23,8	25,0	17,5	49,0	97,3	31,5
"	IV . .	184,3	40,1	144,2	14,1	12,6	10,0	29,4	57,3	20,8
1926	I . .	168,0	39,5	128,5	8,0	18,4	8,5	22,0	53,2	18,4
"	II . .	184,1	29,6	154,5	10,5	22,8	7,9	24,4	67,6	21,3
"	III . .	243,4	34,7	208,7	20,4	26,2	12,4	28,4	90,6	30,7
"	IV . .	301,1	50,6	250,5	22,4	28,8	16,4	34,7	106,8	41,4
z N i e m i e c										
1925	I — II . .	178,4	44,6	133,8	11,1	13,2	18,1	33,5	32,0	25,9
"	III . .	97,1	27,7	69,4	3,4	11,3	7,5	19,2	12,8	15,2
"	IV . .	40,2	2,4	37,8	2,2	4,7	4,4	11,5	6,0	9,0
1926	I . .	34,9	2,2	32,7	1,1	6,1	4,1	9,6	3,9	7,9
"	II . .	39,4	1,4	38,0	1,8	6,2	3,8	11,2	5,3	9,7
"	III . .	59,3	1,4	57,9	3,6	8,4	6,8	15,1	8,2	15,8
"	IV . .	77,6	5,1	72,5	3,9	10,0	9,0	19,0	10,6	20,0
z i n n y c h k r a j ó w										
1925	I — II . .	345,7	108,8	236,9	22,8	18,1	10,6	29,1	137,1	19,2
"	III . .	261,4	86,7	174,7	20,4	13,7	10,0	29,8	84,5	16,3
"	IV . .	144,1	37,7	106,4	11,9	7,9	5,6	17,9	51,3	11,8
1926	I . .	133,1	37,3	95,8	6,9	12,3	4,4	12,4	49,3	10,5
"	II . .	144,7	28,2	116,5	8,7	16,6	4,1	13,2	62,3	11,6
"	III . .	184,1	33,3	150,8	16,8	17,8	5,6	13,3	82,4	14,9
"	IV . .	223,5	45,5	178,0	18,5	18,8	7,4	15,7	96,2	21,4

Urzędowa stopa dyskontowa w poszczególnych państwach.

PAŃSTWA	R o k 1 9 2 7			Data ostatniej zmiany
	Styczeń	Luty	Marzec	
Holandja	3 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	2. 10. 1925.
Szwajcaria	3 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	22. 10. 1925.
St. Zjednoczone	4	4	4	13. 8. 1926.
Szwecja	4 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	4 4$\frac{1}{2}$	21. 4. 27. Kied 8 8. 10. 1925.
Norwegja.	4 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	27. 10. 1926.
Anglja.	5	5	4 $\frac{1}{2}$ - 5	14. 4. 27. Kied 7r. 8 3. 12. 1925.
Hiszpanja	5	5	5	23. 3. 1923.
Indje	5	5	5	21. 5. 1926.
Danja	5	5	5	24. 6. 1926.
Czechosłowacja	5 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	5	8. 3. 1927.
Niemcy	5	5	5 6	10. 7. 1927. Kied 7r 11. 1. 1927.
W. M. Gdańsk.	5 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	29. 7. 1926.
Francja	7 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	5 5$\frac{1}{2}$	14. 4. 27. Kied 7r. 8 3. 2. 1927.
Japonja	6,57	6,57	5,84	9. 3. 1927.
Jugosławja	6	6	6	23. 6. 1922.
Rumunja	6	6	6	4. 9. 1920.
Węgry	6	6	6	26. 8. 1926.
Belgja	6 $\frac{1}{2}$	6	5 $\frac{1}{2}$ - 6	27. 4. 27. Kied 7r. 8 9. 2. 1927.
Austrja	6 $\frac{1}{2}$	6	6	4. 2. 1927.
Finlandja	7 $\frac{1}{2}$	7 $\frac{1}{2}$	7	22. 3. 1927.
Litwa	7	7	7	10. 2. 1925.
Łotwa	7	7	7	1. 1. 1927.
Włochy	7	7	7	18. 6. 1925.
Portugalja	8	8	8	29. 7. 1926.
Polska.	9 $\frac{1}{2}$	9	8 8$\frac{1}{2}$	13. 7. 1927. Kied 9 11. 3. 1927. 20. 14. 5.
Grecja.	10	10	10	1. 8. 1925.
Bułgarja	10	10	10	16. 8. 1924.
Rosja	10	10	10	1. 7. 1922.